

**Фредерік Стендаль.
Життєвий та творчий шлях
відомого французького
письменника**

Народження. Родина

Народився 23 січня 1783 року в Греноблі, у родині багатого адвоката. Мати хлопчика рано померла, і сім'я надовго вбралася у траур.

Дитячі роки

Батько не переймався вихованням сина, довіривши його католицькому абатові Ральяну. Це призвело до того, що Стендаль зненавидів і церкву, і релігію.

Світогляд

Таємно від свого вихователя він почав знайомитися з працями філософів-просвітників (Кабаніса, Дідро, Гольбаха). Це стало визначальними моментом у формуванні світогляду майбутнього письменника.

Прихильність до революційних ідеалів він зберіг на все життя.

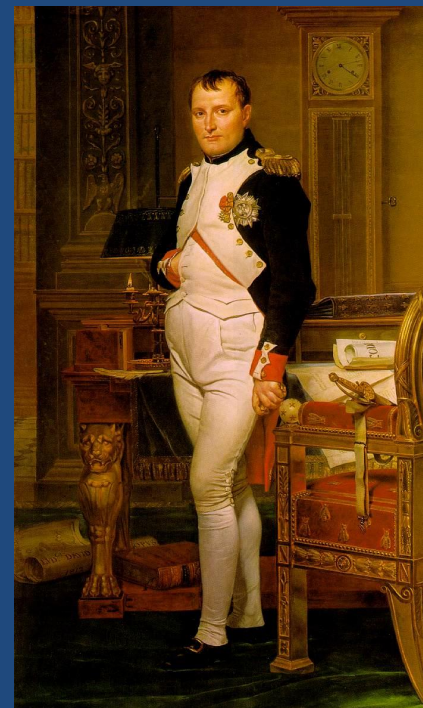
Навчання

1797 року Стендаль вступив у Греноблі до Центральної школи, метою якої було введення в республіці державного і світського навчання замість релігійного, і озброєння молодого покоління знаннями й ідеологією новоствореної буржуазної держави. Тут хлопець захоплювався математикою.

Після закінчення курсу його відправили до Парижа для вступу в Політехнічну школу, куди він так і не вступив.

Поворот долі

Стендаль прибув до Парижа через декілька днів після перевороту 18 брюмера, коли молодий генерал Бонапарт захопив владу і оголосив себе першим консулом.

Роки у армії

У 1800 році сімнадцятилітній Стендаль вступив в армію Наполеона. Він прослужив у ній понад два роки, а потім подав у відставку й 1802 року повернувся до Парижа з прихованим наміром стати письменником.

Ставлення до Наполеона

Стендаль був прихильником ідеалізації Наполеона, що відбилосся і в його творчості. Але його ставлення до Наполеона, особливо після захоплення останнім престолу Франції і перетворення на імператора, було, проте, досить критичним.

Війна у Росії

Стендаль брав участь у поході Наполеона в Росію в 1812 році, був у Москві, Смоленську, Могильові, зазнав жахи зимового відступу французької армії з Росії.

Італія

Після падіння
Наполеона й
повернення Бурбонів
у Францію Стендаль
їде до Італії, лише
наїздами буваючи на
батьківщині.

Стендаль і Італія

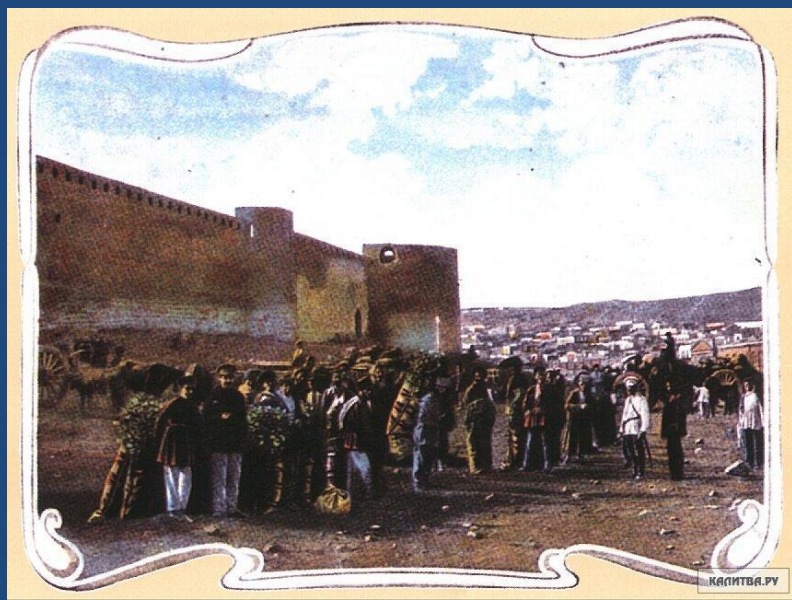
Стендаль полюбив Італію; ця країна відіграла чималу роль у формуванні поглядів письменника. Його приваблювало інтенсивне громадське життя Італії.

Повернення до Франції

У 1821 році відбуваються повстання карбонаріїв у ряді міст (Неаполь, Турін). Співчуття Стендаля цьому рухові дало підставу урядові звинуватити його в приналежності до повсталих і запропонувати терміново залишити австрійські володіння північної Італії.

Значення Італії у творчості Стендаля

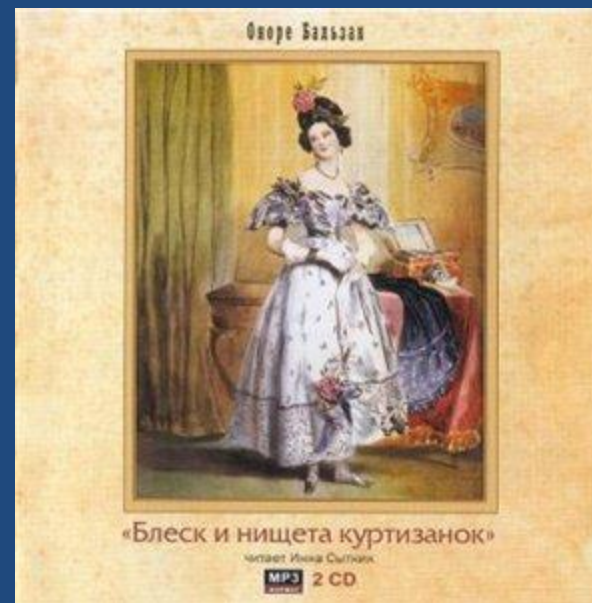
*Перебування в Італії залишило
глибокий слід у творчості
Стендаля. Він із захопленням вивчав
італійське мистецтво, живопис,
музику. Ця країна надихнула його на
цілу низку творів. Італія дала йому
сюжет одного з найбільших його
романів «Пармський монастир».*

На батьківщині

Перебування у Франції, де правили ненависні Стендалю Бурбони, стає для нього нестерпним.

Це ставлення письменника до реакції і режиму Реставрації знайшло своє вираження в його кращих романах.

Смерть письменника

Стендаль почував себе хворим, проте досить часто їздив з Чівітавеккії до Рима. У 1841 році з ним стався перший апоплексичний удар. Йому дали відпустку, і восени він знову приїхав до Парижа, маючи намір пробутити там усього кілька днів. І несподівано його звалив другий удар.

Після смерті

Після смерті
письменника
навколо його імені
критики створили
«змову мовчання».
Першим, хто
заговорив про нього і
змусив звернути
увагу на Стендаля,
був Бальзак.

Новаторство Стендаля

Творчість Стендаля належить до першого етапу в розвитку французького критичного реалізму. Стендаль вносить у літературу бойовий дух і героїчні традиції нещодавньої революції. Зв'язок його з просвітителями можна спостерігати як у творчості, так і в його філософії й естетиці.

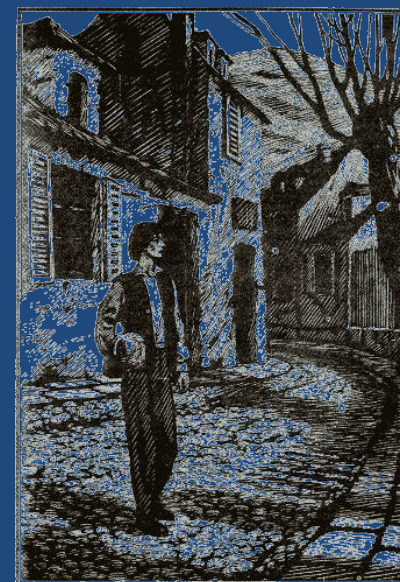
Основні тези

- У розумінні мистецтва й ролі художника Стендаль йде далі від просвітителів і стверджує, що мистецтво за своєю природою соціальне, воно служить суспільним цілям.
- Стендаль підкреслює, що художник тільки тоді виконує своє призначення, коли він веде за собою суспільство. Якщо художники діють поодинці, не пов'язані з масою, вони тоді — ніщо.
- Головне, за думкою письменника, є те, що мистецтво повинне бути правдивим

Творчість Стендаля:

Романи

- Арманс (фр. Armance, 1827)
- Червоне та чорне (фр. Le Rouge et le Noir, 1830)
- Пармська обитель (фр. La Chartreuse de Parme, 1839)
- Люсьєн Левен (фр. Lucien Leuwen 1835, незакінчений, виданий 1894)
- Ламіель (фр. Lamiel, писаний протягом 1839-42, незакінчений, виданий 1889)
- Життя Наполеона (фр. Vie de Napoléon, 1817-1818, виданий у 1929)

“Червоне і чорне”

Червоне та чорне — роман, написаний Стендалем у 1830 р. Іноді його ще називають хронікою XIX ст.

У романі розкривається трагічна історія Жульєна Сореля, «в душі котрого йде боротьба між природною шляхетністю й небезпечними міражами честолюбства».

Показуючи життя героя, автор одночасно змальовує три соціальні шари французького суспільства після революції 1793 року: буржуазію, духовенство, дворянство.

